

bindelse med denne Sag. Det er kun det, jeg har villet tillade mig at bemærke, idet jeg forresten troer, at denne Sag maaffee ved en anden Leilighed og til en anden Tid kan komme for Thinget, og da vil der vistnok være særlig Opfordring netop for Rigsdagen, — og netop fordi den vil tage alt det Hensyn til de yngre Medlemmer af Standen, som man flysder dem, og som jeg er overbevist om, at Standen, ikke blot de yngre Medlemmer men Standen i Almindelighed altid vil møde og finde hos Rigsdagen, — til at tage sig af Sagen.

Man: Da jeg har hørt, at der er for langt Navneopraab med Hensyn til Afstemningen over Majoritetens Indstilling, skal jeg forinden kun udbede mig det høitærede Things Lillabelse til at afgive en Erklæring, for at jeg ikke skal synes at komme i Modsigelse med mig selv ved Stemmegivningen i denne Sag. Da jeg nemlig ved Sagens første Behandling talte for Lovforslaget om Ophævelsen af Indsfrænkningen med Hensyn til Officerernes Gistemaal, havde jeg Loven for Die, saaledes som den var kommen fra Folkethinget, og havde aldrig tænkt eller ventet, at Fleerheden af Udvalgets Medlemmer vilde gaae videre end den anden Afdeling af Rigsdagen, videre end det i mine Tanker behøves, da Officererne derved i Realiteten ville blive gunstigere stillede end alle andre Stænder i Samsundet, der saagodt som aldrig ville kunne indgaae Egteskab, før end Myndighedsalderen er opnaaet, og jeg skal derfor blot erklære, at jeg med Hensyn til Majoritetens principale Indstilling vil afholde mig fra at stemme, hvorimod jeg agter at stemme for sammes subsidiaire Indstilling.

Ordføreren: Forsaavidt den høitærede Minister har yttret, at Indsfrænkningerne med Hensyn til at indgaae Egteskab alene gjaldt Officerer og ikke andre under Krigsministeriet staaende Personer, forsaauidt disse ere Embedsmænd, saa maa dette grunde sig paa senere Bestemmelser, og Udvalget skal tage den saaledes reiste Bemærkning under Overveielse forinden Sagens 3die Behandling. Iøvrigt har jeg i mit tidligere Foredrag stræbt at være saa udtømmende som muligt, saa at, hvad jeg har at tilføie, er saare Lidet. Jeg troer, at,

hvad der senere er fremkommet, vil findes indbegaaet af mig i hiint Foredrag. Forsaavidt den høitærede Krigsminister har meent, at i Demokratiet maatte gjælde de samme Bestemmelser med Hensyn til Krigsvæsenet, som i det absolute Monarchie, troer jeg rigtigt nok, at han i den Anskuelse ikke vil finde noget Medhold. Jeg tør imidlertid nu, da Tiden er saa langt fremrykket, ikke gaae ind derpaa; men jeg har allerede yttret, hvorledes det fulgte af Absolutismens Natur, at Krigsmagten under denne Regjeringsform maatte staae i et andet Forhold til Regjeringen og Staten end under den constitutionelle Statsform. Den høitærede Minister har fremdeles yttret, at Officeren maatte ernære sig og Familie paa standsmaessig Maade navnlig med Hensyn til de Underordnede. Jeg kan her ligeledes væsentlig henholde mig til, hvad jeg tidligere yttrede, at, naar en Officeer paa Grund af sit Egteskab var bragt til saadan Overlighed, at han ikke længere kan holde sig i den Linie i Samsundet, hvori han burde staae, maatte han finde sig i at træde ud af sin Stilling; det er Noget, han maatte vide, forinden han indlod sig i Egteskab. Forsaavidt den høitærede Minister har argumenteret fra de Indstud i Enkeskassen, som ere paalagte de civile Embedsmænd, og heri har seet en Indsfrænkning i den naturlige Ret, der skulde være paalagt disse, maa jeg gjøre opmærksom paa, at denne Indsfrænkning dog ingenlunde kan sættes i Sammenligning med den Officererne paalagte Indsfrænkning. Indstudene i Enkeskassen — eller nu i Livrentes og Forsørgelsesanstalten — kunne være besværlige for Mange; men der sørges for, at de blive Embedsmændene saa lidet trykkende som muligt; det forbyder ham ikke at gifte sig, fordi han ikke strax kan gjøre Indstudet; thi der raades Bod paa hans pecuniære Forsætning derved, at han i det omhandlede Tiemed kan give Anvisning paa sin Gage og pantsætte denne.

Den høitagede Minister har endvidere formeent, at man ogsaa burde have taget Hensyn til Underclasserne med at affatte Lovforslaget. Det har Udvalget ikke troet. Vi have troet, at Underofficererne og de Menige vare de uue Sag uvedkommende, hvilket vi have grundet